

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiaë,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De maxima victoria quae Louanij habita est contra Nordmannos, ab
Arnulpho Imperatore Caroli Simplicis turore. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

De maxima victoria quæ Louanij habita est contra Nordmannos, ab Arnulpho Imperatore Caroli Simplicis tutore.

C A P. X X V.

ANNO IDCCC. XCI. aut sequenti (variant enim hîc Reginonis codices MSS.) Nordmanni regnum Lothariense licentiùs depopulantur, & apud Leodium, Episcopalem regni eiusdem urbem, v i. Kalend. Iulij Christianos victos ingenti clade afficiebant. In eo prælio occubuerunt Sunzo Episcopus Moguntia, Arnulphus Comes, & innumera multitudo nobilium virorum. Quorum tristissimam stragem, hostiumque victoriam, vbi intellexit Imperator Arnulphus, pacem iniit cum Boëmiæ Rege, vt contra barbaros & fœdifragos Nordmannos sese obijceret. Descendit itaque ex Bauaria cum omnibus Imperij Germaniæ & Franciæ viribus, transmissoque Rheno, ad Mosam castra statuit. Nordmanni verò, cum acies cernerent appropinquare, in agro Louaniensi super flumen Tiliam (quod nunc molliori pronuntiatione Diliam dicimus) ligno & terræ congerie more solito se communierunt, & superiori victoria elati, cum insultatione cæchinis & exprobrationibus agmina laceffebant. Vnde Arnulphus felle commotus, exercitum descendere iussit, & Deo vires cælitus administrante eos vsq; ad internecionem deleuit.

Reginõ

Regino & Sigebertus, vterque nostræ Lotharingiæ historicus, tantam Nordmannorum ad Tiliam & castrum *Louen* stragem fuisse commemorat, vt ex innumerabili multitudine vix vnus superfuerit qui ad classem aduersum nuncium ferret.

Pulchrè de hac victoria Helmoldus presbiter Lubecensis ante annos quadringentos exclamauit: Bellum cælitus administratum est: siquidem centum milibus paganorum prostratis in bello, vix vnus de Christianis cecidisse repertus est. Atque ita extincta est persecutio Nordmannorum, Deo vindicante sanguinem seruorum suorum qui iam per annos septuaginta effusus erat.

Histor. Sclanor. cap. 7.

Meminit præterea wolfgangus Lazius in *lib. 3.* opere de gentiũ migrationibus, Arnulphum ea victoria potitum esse Kalendis Septemb. ipsumque sedecim signa, quæ hostibus ademerat, in Bauariam transmisisse.

Nec tantum archiua Louaniensis vrbis festiuitatem & celeberrimam supplicationem, quæ annua est prima Dominica die mensis Septembris, ad perpetuam huius victoriæ memoriam referunt: sed Auentinus etiam Bauariæ historicus, idem ex Fastis Bauariæ testatur. Scribit enim inter alia, Nordmanni cæsi & in flumen acti sunt vsque ad interuentionem, vt non superesset qui ad classem nuncium cædis perferret. Duo Reges Godofridus & Sigefridus, cum exercitu amplius nona-

lib. 4. ad annum 891.

nonaginta millium cæsi. Alueus cadaueribus oppletus, sicco pede transibatur. Aqua fluuij cruore infecta est. Ex nostris nemo desideratus. Donum Dei id fuit. Eam ob rem eodem in loco Kalendis Septembris Arnulphus cum exercitu supplicatum iuit. Isque dies in fastos Baioariæ relatus est.

Hic Imperator Arnulphus, postquam diuinitus Nordmannos Louanij deleuisset, & per eam victoriam orbi Christiano beneficium maximum præstitisset, incidit in duo grauissima peccata. Hic est Arnulphus, ait *Lib. 6. ca. 8.* Otto Episcopus, qui ecclesias & monasteria Baioariæ crudeliter destruxit, ac possessiones eorum militibus distribuit. Alterum scelus fuit, quòd barbaram Hungarorum gentem ruptis Italiæ cluis emisit; quæ nec ad meridianam plagam, nec ad occidentalẽ exeundi antea habuerat facultatem. Quæ gens, scribit Sigebertus, eo viuente aliquantulum temperauit rabiei suæ; modò eo mortuo per totam Galliam, Germaniam, Italiamque vt fera tempestas diffunditur.

Videtur autem Deus hæc scelera in viuente adhuc ipso punire & expiare voluisse. Moritur enim anno 1 x^c. 11. afflictus, vt ferunt, à minutis vermibus quos pediculos vocant, adeò in eius corpore scaturientibus, vt à nullo medicorum minui possent.

De